

ἰξισταζόντες ὁμῶς αὐτὸ ἀπὸ γενικωτέρως ἀπόψεως καὶ ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐν γένει τοῦ ἔθνους κατάστασιν, δὲν διατάζομεν νὰ ἀποφανθῶμεν ὅτι ἐν μέσῳ τῆς νάρκης τοῦ λαοῦ, ἐν μέσῳ τῆς ἐγκληματικῆς ἀδιαφορίας τῶν χρηστικῶν πολιτῶν, καὶ τῆς τῶν ἄλλων ἐξουσιῶν καταπτώσεως, πρῶτος ὁ στρατός, καὶ μόνος αὐτός, ἀφυπνίσθη εὐτυχῶς ἐκ τοῦ ληθαργίου, εἶδεν — ἔστω καὶ ἀργά — τὸ βάραθρον εἰς ὃ ἐξώθειται καὶ στρατός καὶ ἔθνος, καὶ συγκεντρῶσας ἀπάσας τὰς δυνάμεις, φωνεῖ διὰ τοῦ κινήματός του τούτου, φωνεῖ πρὸς τοὺς προδότες :

« Σὺ τῇ τε, ἀρ-
» κεί. ἴαν ὅλοι μακαρίως κοιμούνται
» ἐάν ὅλοι τυφλώττουσι πρὸ τῆς παντο-
» λεθρίας, ἐάν ὅλοι εἴτε ἐκ δειλίας δὲν πολ-
» μῶσι νὰ ἀντιπαχθῶσι κατὰ τῆς ἐπιβουλῆς
» εἴτε ἐκ μαωρίας δὲν διαγινώσκουσι τὰς πε-
» ριστάσεις, ἰδοὺ ὁ μὴ ὁ στρατός ἐ-
» γὼ προτάσσω καὶ παλιν τὴν
» στήθην, καὶ ἀναλαμβάνω ἐρρω-
» μένως καὶ μετ' ἀποφασιστικῆς
» ἐκότητος τὴν ὑπὲρ τοῦ πολυ-
» πτεύματος, τὴν ὑπὲρ τοῦ ἔ-

Αὐτὴν καὶ μόνην τὴν ἔννοιαν ἔχει ἡ κατὰ
τῆς «Ἀκροπόλεως» ἐπιθεσις.

Ο ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΣ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΙΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ

Περιεργότατον γράμμα, ἀγνοοῦμεν πῶς περι-
ελθὼν εἰς χεῖράς τῆς καὶ παρὰ τίνος ἀ δημοσίευσε
ἡ «Ἐφημερίς τῶν Συζητήσεων», τοῦ ἐν Παρισί-
οις ἑλλήνης τραπεζίτου Βλαστοῦ, ἀρχηγοῦ,
κατ' αὐτὴν, τῆς ἀντιδράσεως εἰς τὰ τοῦ συμ-
βιβασμοῦ, πρὸς τινὰ κύριον ἐν Λονδίῳ. Ἐν τῇ
ἐπιστολῇ του ταύτῃ ὁ κ. Βλαστός οὕτως φαίνε-
ται πλέον διέπων ἐκ περισότης καὶ τὰ τοῦ βα-
σιλείου ὅλου καὶ τὰ τῆς βασιλείας τῆς Ἑλλά-
δος, ὅταν ἀφέντης καὶ κύριος: «Οὐδεμία συνεν-
νόησις, λέγει, εἶνε δυνατόν σπουδαίως νὰ ζητηθῇ
μὲ τὸν ὑπουργὸν αὐτὸν (Τρικούπη) ἀνακατω-
σαίρην καὶ ἑλαφρόνουν, (παρατήρησε ὅτι μένω
πάντοτε κοινοβουλευτικὸς εἰς τὰς ἐκτιμήσεις
μου). Τοῦτο δὲν ἐπιδέχεται συζήτησιν καὶ ἀνάγκη
ν' ἀσχοληθῶμεν νὰ καταστρώσωμεν ἀπὸ κοι-
νοῦ, κομιτάτα καὶ τραπεζίται, τὸ σχέδιον, ὅ-
περ θὰ ἐπιτρέψῃ τῷ βασιλεῖ ν' ἀποπέμψῃ τὸν
κ. Τρικούπη μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι θὰ ἔχω-
μεν, μετὰ τὴν ἀποπομπὴν αὐτὴν, τὴν ὀριστι-
κὴν λύσιν τῶν στενοχωριῶν τοῦ Βασιλείου».

Καὶ παρακάτω γράφει ἡ αὐτὴ «Ἐφημερίς
τῶν Συζητήσεων», μυστήριον δὲ διατὶ τὰ γρά-
φει τὰ ἐξῆς ἐπὶ τῶν περιεργότατων αὐτῶν ἀ-
ποκαλύψεων τῆς ἐλευστοτάτης λοιπὸν ἰθνηκῆς
παρακμῆς. «Τὸ ἐν μέρος τοῦ σχεδίου τοῦ κ.
Βλαστοῦ ἐπέτυχε, ὁπλοδὴ ν' ἀποτύχωσιν αἱ
διαπραγματεύσεις περὶ συμβιβασμοῦ καὶ ἐν-
ταῦθα καὶ ἐν Λονδίῳ. Ὅτι ἤδη ἀναμένει καὶ
συμβουλεύει καὶ τοὺς ἄλλους ν' ἀναμένωσιν
εἶνε ἡ μὲταβολὴ τῆς κυβερνήσεως κατὰ τὸν
προσεχῇ Ὀκτώβριον, Ἀδύνατον τότε νὰ μὴ
ἔχωμεν ἄλλην κυβέρνησιν, ἢ διαλύσιν Βουλῆς,
ἣτις θὰ φέρῃ τὴν ἀρκευκτον πτώσιν τοῦ νῦν
προϋπουργοῦ. Ἐν τῷ μεταξύ καὶ ἡ διπλωμα-
τία τοῦ κ. Βλαστοῦ δὲν θὰ μείνῃ ἀργή. Καυ-
χάται ἐν Παρισίοις, ὅτι διὰ καταλληλοτέρου
γὰλλου πρεσβευτοῦ, ἐρχομένου προσεχῶς εἰς Ἀ-
θήνας, θὰ δυνηθῇ εὐκόλως νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν
ὑποστήριξιν τῶν σχεδίων του. Μῆχρι τοῦδε ἡ
γαλλικὴ πρεσβεΐα δὲν ἐνῆργησεν ὡς ἐπρεπεῖν.
Ἡδὴ θὰ λαβῇ πλέον ἄμεσον μέρος...»

Περὶ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ κ. Βλαστοῦ ἡ «Ἐ-
φημερίς» γράφει: Αὕτη εἶνε ἀληθῶς ἡ σπουδαί-
οτέρα τῶν μέχρι τοῦδε δημοσιευθεσῶν τὴν σπου-
δαιότητα δ' ἐνέχει καθ' ἡμᾶς, μία φράσις τῆς,
ἡ ἐξῆς: «...ἀνάγκη νὰ ἀσχοληθῶμεν νὰ κατα-
στρώσωμεν ἀπὸ κοινοῦ, Κομιτάτα καὶ Τραπεζί-
ται, τὸ σχέδιον ὅπερ θὰ ἐπιτρέψῃ τῷ βασιλεῖ ν'
ἀποπέμψῃ τὸν κ. Τρικούπη...». Ἐὰν αἱ δη-
μοσιεύμεναι ἐπιστολαὶ τοῦ κ. Βλαστοῦ ἀποκα-
λύπτωσι τῶν οὐκ ἀσυνωμοσίαν χρηματιστικὴν ἐ-
ναγτίον τῆς κυβερνήσεως τοῦ κ. Τρικούπη λαγε-
κῶς ἔπεται ἐκ τῆς ἐκφράσεως ἐκείνης, ὅτι ἐν
γνώσει τῆς συνωμοσίας εἶνε καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ
ὅτι μάλιστα συνοδεῖται μετὰ τῶν συνωμοστῶν, οἱ-
τινες καταρτίζουσι σχέδια συμβιβασμοῦ τῆς ἀ-
ρισκίας του. Ἐπὶ τῆς ἐπιρριπτομένης κατὰ τοῦ
βασιλέως μομφῆς ταύτης ἡ δημοσίευσσα τὰς ἀ-
ποκαλύψεις ἐφημερίδ' ὀφείλει νὰ δώσῃ σαφεῖς ἐξη-
γήσεις· καὶ τοσοῦτω μᾶλλον εἶνε ὑπόχρεως νὰ
πράξῃ τοῦτο, ὅσα δὲν δύναται ν' ἀρνηθῇ τὰς
στεινὰς σχέσεις, τὰς συνοδεύσας αὐτὴν μετὰ ἐ-
τέρων χρηματιστῶν, τῶν χρηρῶντων αὐτῇ τὰ
πρωτότυπα τῶν ἀποκαλυπτικῶν ἐπιστολῶν. Ἄν
δὲ δὲν ἦτο — ὡς εἶνε βεβαίως — ὕβρις ἀσεβὴς
ὅ,τι λέγει ἐν τῇ τελευταίᾳ του ἐπιστολῇ περὶ
τοῦ βασιλέως, θὰ ἔλεγε τις, ὅτι μετὰ τοῦτου
μόνον ἐσυνωμοτῶν κατὰ τῆς κυβερνήσεως Τρι-
κούπη.»

Αἱ συνεννοήσεις τοῦ κ. Τρικούπη μετὰ τοῦ

κ. Χαμπρο εἶνε ἐπιρριπτοί, γράφει ἡ αὐτὴ
τυναδελφός, ὅσον θὰ ἦσαν αἱ συνεννοήσεις ἄλ-
λων πολιτευτῶν μετὰ τοῦ κ. Βλαστοῦ, ὅσον εἶνε
αἱ συνεννοήσεις δημοσιογράφων τινῶν μετὰ τοῦ
κ. Ὀρνσταίν. Καὶ πρέπει νὰ παρατηρηθῇ ὅτι ὁ
κ. Χαμπρο, ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ κ. Τρι-
κούπη, ἐπραξεν ἐν Λονδίῳ δημοσίαν, ἐν τῇ συ-
νελεύσει τῶν Ἀγγλῶν ὁμολογούσαν, ὅ,τι ὁ κ.
Βλαστός μετὰ τῆς διακρινούσης αὐτὸν μεγαλο-
λόγου ἐπιπολαιότητος ἀπετόλμησεν ἐν ἐπιστολῇ
ιδιαιτέρᾳ μὴ προσωρισμένη εἰς τὴν δημοσιότητα,
ἐκχευε χρῆσιν τοῦ ὀνόματος τοῦ ἡμετέρου βασι-
λέως, τὸν ὅποιον ὁ πρόεδρος τοῦ ἀγγλικοῦ κοι-
τάτου κ. Τζῶν Λουββωκ, ὑποστηρίζων τὰς προ-
τάσεις τοῦ Τρικούπη, παρέστησεν ὡς ἐργαζόμε-
νον ιδιαιτέρως, διὰ τῶν ὑψηλῶν συγγενῶν του,
ὑπὲρ τῆς ἀποδοχῆς τοῦ σπυτήματος τοῦ πρωθυ-
πουργοῦ του, ὅπερ ἐνῶ ὑπὸ τῆς ἐν Ἑλλάδι κοι-
νῆς γνώμης μίᾳ φωνῇ ἀποκρούεται, ἐν τῇ ἀλ-
λοδαπῇ παρ' αὐτοῖν τῶν ὑποστηρικτῶν του ἀ-
ποκαλεῖται «προτάσεις ἄτιμοι».

Ἀληθῶς, συμπεραίνει ἐν τέλει, πολλὰ δυ-
νάνται νὰ γραφῶσι περὶ τῆς συντροφίας αὐτῆς
τῶν διὰ τῶν πολιτευτῶν χρηματιζομένων καὶ
τῶν διὰ τῶν χρηματιστῶν πολιτευομένων, οἱ
ὅποιοι, ἀφ' οὗ μετὰ δεκαπενταετῇ ἀδελφικὴν συν-
εργασίαν περιήγαγον τὸ κράτος εἰς τὴν χρεω-
κοπίαν, κατὰ τὴν στιγμήν τῆς περισυλλογῆς
τῶν ἐρεσιπῶν, ἐκλαμβάνοντες, ὅτι πρόκειται
περὶ διανομῆς τῆς δόρας τῆς ἀρχῆς, ἐρίζουσι
καὶ ἀλληλοσπαράσσονται μετὰ τῶν τῶν αὐ-
τῶν ὅπλων ποιούμενοι χρῆσιν, παραδίδοντες τὰς
ιδιωτικὰς τῶν ἐπιστολὰς εἰς τὴν δημοσιότητα,
ἀγωνιζόμενοι νὰ ἐπιρρίψωσιν οἱ μὲν ἐπὶ τῶν δὲ
τὰς ἰδίας τῶν ἀθλιότητας, φιλοῦντες περὶ τοῦ
βασιλέως τῶν ἐλλήνων μετ' αὐθαδείας μαρτυ-
ρούσης τὴν ποταπότητά των καὶ πιστεύοντες
ὅτι δύναται ἀκόμη ν' ἀποπλανηθῶσι τὸν τό-
πον, ὃν ἀσυνειδήτως ἐξεμεταλλεύθησαν καὶ ὁ
ὅποιος καλῶς ἤδη τοὺς ἐγνώρισεν! Φρίκη! Μυ-
κρῶ!

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΑΜΙΑΚΩΝ

ΚΑΚΟΣ ΔΑΙΜΩΝ ἀπεδείχθη διὰ τὴν
πατρίδα μας ὁ ἐλλειμματίας ταμίας. Μετὰ
θλίψεως καὶ ὀδύνης ἐπληροφορήθημεν, ὅτι
καὶ ἕτερον θῆμα ἔχομεν νὰ θρηνησῶμεν. Κάλ-
λιστος συμπατριώτης μας, καὶ μόλις πρὸ
μικροῦ εὐτυχῆς οἰκογενειάρχης, περιεπλέ-
χθη ὁ δυστυχῆς εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ ταμῖα,
παρεπείσθη καὶ ἐπλήρωσεν ἀρκετάς χιλιάδας
δραχμῶν πρὸς κάλυψιν τοῦ ἐλλειμματος,
καὶ τώρα βλέπων ὁ ταλαίπωρος ὅτι χάνει
τὴν περιουσίαν του, κατελήφθη αἰφνης ἀπὸ
διατάραξιν τινά, καὶ ἐνεκλείσθη εἰς τὸ ἐν-
ταῦθα Δρομοκαίτιον φρενοκόμετον. Ὅποια
φρίκη!

Ἰδοὺ ποῦ εἶναι μέχρι σήμερον τὰ φρικώ-
δη ἀποτελέσματα τῆς ἐκ μέρους τοῦ κ. Στάη
ὑποστηρίξεως τοῦ ξένου ταμῖα. Διότι ἂν ὁ
κ. Στάης δὲν ὑπεστήριζεν αὐτὸν μανιωδῶς,
τότε οὐδεὶς συμπατριώτης μας θὰ ἐζημιόνητο.
Ἐν ᾧ τώρα διὰ νὰ ὑποστηρίξῃ αὐτὸν τὸν
ξένον, ἐπέφερον ἀληθῆ ἀναστάτῳσιν καὶ με-
γάλας συμφοράς εἰς τὴν χώραν. Εἰς μὲν ἐκ
τῶν συμπατριωτῶν μας, ἄνθρωπος καθ' ὅλα
τίμιος καὶ εὐπόλητος, παρεστάθῃ ὡς
κλέπτῃς τοῦ χειροτέρου εἶδους! Τώρα
πάλιν, ἄλλος συμπατριώτης μας ἐγκλείεται
εἰς τὸ φρενοκόμετον! Ἄλλος δὲ πάλιν, διὰ
τὸν αὐτὸν λόγον περιπλεχθεὶς καὶ οὗτος εἰς
τὰ ταμιακά παραιτήσας ἀτροστάτευτον τὸ ἐ-
κεῖ ποίμνιόν του, πλανᾶται ἤδη εἰς τὰς ὁδοὺς
τὰς πλατείας τῶν ἀθλιῶν, προσπαθῶν νὰ
διανήσῃ εἰ δυνατόν τὰς χιλιάδας τὰς ὁποίας
καὶ αὐτὸς πρὸς τὸν ἴδιον σκοπὸν ἐπλήρωσεν.
Καὶ Κύριος οἶδε πόσα ἄλλα ἀκόμη δυστυ-
χήματα θὰ συμβῶσιν.

Ἀπὸ τίνος χρόνου τὰ ἐνταῦθα πλοῖ-
α, σαβουοατζίδικα, τῶν συμπατριω-
τῶν μας ἐφίσταντο μεγάλας πιέσεις ἐπὶ
διαφόρων φυλάκων ἰδιωτικῶν κτημάτων,
οἱ ὅποιοι ἐφορολόγουν παρανόμως αὐτὰ
ὡσάκις μετέβαινον εἰς τὰς ἀκτὰς ἵνα
φορτώσωσιν αἱμιον. Τὸ κακὸν ὅμως ἐμε-
γάλωσε πλέον, ὅταν πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν
εἰς τοιοῦτος φυλάξ ἐν θέσει Σκαριαμαγκῇ
ἠμποδίσεν τὸ πλοῖον τοῦ κ. Α. Μεγαλο-
κονόμου, συνέλαβε τὸν διειθύνοντα τοῦτο
κ. Ν. Μεγαλοκονόμον καὶ διὰ τῆς βίας
τὸν ἠνάγκασεν νὰ τῷ πληρώσῃ 15 δραχ-
μαί! Πληροφορηθεὶς τοῦτο ὁ συμπατρι-
ώτης μας κ. Γ. Γουρναῖος, ἔσπευσεν ἀ-
μέσως καὶ προθύμως πρὸς ἐποστά-
ριζιν τῶν συμπατριωτῶν μας, κατήγ-
γειλεν ἀρμεσδιῶς τὰς τοιαύτας παρὰ
νομίας, καὶ ἀμέσως συνελήφθη ὁ φυλάξ
οὗτος, ὁ ὅποιος ἐπέστρεψεν ἀμέσως τὰς
15 δραχμὰς, καὶ ἐφυλακίσθη ἵνα τιμω-
ρηθῇ συμφώνως τῷ νόμῳ. Καὶ οὕτω ἀ-
πληλάγησιν ἀπὸ αὐτῶ το κακὸν ὅλα τὰ
πλοῖα ταῦτα.

Τὴν παρελθούσαν δευτέραν ἀνεχώρη-
σεν εἰς Κέθηρα ὁ φίλτατος κ. Γεώργιος
Καρύδης, ἵνα διαμείνῃ ἐπὶ ὀλίγας ἡμέ-
ρας παρὰ τῷ ἐκεῖ ἐν Μυλοποταμίῳ δια-
τρίβοντι ἀγαπῶτῳ ἀδελφῷ του κ. Ἐμμ.
Καρύδῃ, ἱατρῷ. Τῷ εἰχόμεθα καλὴν ἐ-
πάνοδον ἐνταῦθα, ὅπου ἐπιμόνοος τὸν ἀ-
ναζητοῦσιν οἱ τόσοι ἐνδιαφερόμενοι δι'
αὐτὸν φίλοι.

Μετὰ θλίψεως ἀγγέλλομεν τὸν προχθὲς
ἐπισυναβάντα θάνατον τοῦ καλλίστου
συμπατριώτου μας **Ἰωάννου Κουλεν-
τιανοῦ**. Ἀνὴρ ἀγαθότατος τὴν καρδίαν
καὶ εὐγενέστατος τὰ αἰσθήματα, εἶχε κα-
τακτήσει ὅλων τὰς συμπαθείας, οἷτινες
μετὰ δακρύων προσέπειψαν αὐτὸν εἰς τὸν
τάφον. Εἶθε ὁ ὕψιστος νὰ πληρωθῇ
τὴν τόσῳ προῶρος ἀποφανεθείσαν οἱ-
κογενεὴν του.

Ἡ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ «ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ»

Καθ' ἣν ὥραν ἐξετυπώτο ἡδὴ τὸ προηγου-
μεν φύλλον μας τῆς 20 Αὐγούστου ἐ. ε., σκηναὶ
λυπηρῆ καὶ ὀλέθραι ἐκλαμβάνον χώραν ἐν Ἀθή-
ναις, περὶ ὥραν 2 μ. μ. ἐκ μέρους τῶν ἀξιω-
ματικῶν τῆς φρουρᾶς Ἀθηνῶν κατὰ τῶν γρα-
φείων τῆς «Ἀκροπόλεως», ὡς καίτοι γνωστὰς
ἦδη, κατὰ χρονολογικὸν καθῆκον, ἐν συντομίᾳ
καὶ ἡμεῖς ἀναγράφομεν.

Γνωστὸν ὅτι ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν ὅλος ὁ ἐν Ἀ-
θῆναις τύπος ἐπελήφθη τοῦ ζητήματος τῶν σχέ-
σεων τῶν ἀξιωματικῶν πρὸς τοὺς πολίτας. Καὶ
αἱ πλείσται μὲν τῶν ἐφημερίδων προσεπάθησαν
ὅπως ἐπιφέρωσι τὴν ὀφειλμένην νὰ ὑπάρχῃ
ἁρμονίαν μετὰ τῶν δυο τούτων ταξέων ἐξ ὧν
ἀποτελεῖται τὸ ἔθνος. Ἡ «Ἀκρόπολις» ὅμως
ἐταμεν ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ ἰδίαν ὁδὸν ἐπι-
τεθεῖσα σφοδρῶς διὰ σειράς ἀρθρῶν κατ' αὐτῶν
καὶ παραστήσασα αὐτοὺς ὡς ἀχρήστους ἐντελούς,
ἐπιζητήσασα δὲ καὶ τὴν διαλύσιν τοῦ στρατοῦ.

Τὸ τοιοῦτον παρώργισε καὶ ἐζηρήσισε τοὺς ἀ-
ξιωματικὸς τῆς φρουρᾶς οἷτινες συνῆλθον ἐπα-
νεληγμένως ἐν τῇ στρατιωτικῇ λέσχῃ καὶ
συνδισκέθησαν περὶ τοῦ πρακτέου. Ἐπεκρά-
τησεν δὲ ἡ ἰδέα τῆς τιμωρῆς τῆς «Ἀκροπό-
λεως» διὰ τὰ γραφέντα κατὰ τοῦ στρατοῦ. Οὕτω
τὸ παρελθὼν σάββατον τὴν 2 μ. μ. ἀφ' οὗ προ-
ηγούμενος συνῆλθον ἐν τῇ στρατιωτικῇ λέσχῃ
οἱ πλείστοι τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ἐν Ἀθῆναις
φρουρᾶς μετέβησαν ἐκεῖθεν διὰ τῆς ὁδοῦ Σταδίου
συνεδεόμενοι ὑπὸ τινῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ
στρατιωτῶν τοῦ μηχανικοῦ καὶ πυροβολικοῦ φε-
ρόντων πελέκει καὶ ἄλλας πρὸς τὰ γραφεῖα τῆς

« Ἀκροπόλεως » κείμενα ἐπὶ τῆς οὐστὸς ποσειδέωνος παραπλευρώς τοῦ παλαιοῦ Χρηματιστηρίου. Τὴν στιγμήν ἐκείνην εὐρίσκοντο ἐν τῇ γραφείῳ μόνον οἱ ὑπηρετῆς καὶ ὁ φύλαξ, ἐν δὲ τῇ τυπογραφείῳ αὐτῆς καὶ τινες ἐργάται. Ἐπειδὴ δὲ ἡ σύνταξις εἶχε λάβει γνώσιν τῶν μελλόντων νὰ συμβῶσι καὶ ὡς ἔλεγον, εἰδοποίησαν πρὸ δύο ἡμερῶν τὸ φρουραρχεῖον καὶ τὴν ἀστυνομίαν, μόλις εἶδον τοὺς ἀξιωματικούς ἐρχομένους ἐν σώματι ἑλκεῖσεν ἐρημητικῶς τὰς θύρας. Οἱ ἀξιωματικοὶ πλησιάζοντες ἐξήτησαν νὰ τοὺς ἀνοίξωσιν, ἐπειδὴ ὁμῶς δὲν ἐγένετο τοῦτο προσεκλήθησαν οἱ σκαπανεῖς, οἵτινες διέρρηξαν διὰ πελέκεων τὴν θύραν· ταυτοχρόνως δὲ τινες τῶν ἀξιωματικῶν κατῴρθησαν νὰ εἰσέλθωσι διὰ τῶν παραθύρων τοῦ κάτω πατώματος ἐντὸς τοῦ γραφείου τῆς διεκπεραιώσεως, ἐνῷ οἱ λοιποὶ κώρμησαν εἰς τὰ ἐντὸς διὰ τῆς διαρραγείσης θύρας. Ὁ φύλαξ ἰδὼν τοὺς ἀξιωματικούς ἰσπερχομένους, ἐπυρεθώλησαν δις ἀνεπιτυχῶν κατ' αὐτῶν· οἱ ἀξιωματικοὶ τότε ἀντεπυρεθώλησαν πρὸς ἐκφοβισμόν καὶ συλλαβόντες αὐτὸν κατεβίβασαν ἐκ τοῦ παραθύρου καὶ τὸν περὶδωκαν εἰς τινὰς ἀστυφύλακας εὐρεθέντας εἰς τὸ ἄκρον τῆς ὁδοῦ Σοφοκλέους. Εἶτα δὲ ἤρξαντο τοῦ ἔργου τῆς καταστροφῆς. Ἐν μιᾷ στιγμῇ βιβλία, κατὰστιχα, ἀλληλογραφίαι διεσκορπίσθησαν εἰς τὰς ὁδοὺς, ὀψάματα δὲ ἐφημερίδων κατεσχίζοντο ὑπὸ τῶν ἀξιωματικῶν διὰ τῶν ξιφῶν των.

Τὸ χρηματοκιβώτιον μόνον διεσώθη ἐκ τῆς καταστροφῆς σφραγισθὲν προηγουμένως ὑπὸ τινος ἀξιωματικοῦ. Ἐκεῖθεν εἰσῆλθον εἰς τὸ ἰδιαιτέρων γραφείων τοῦ διευθυντοῦ κατέθραυσαν δὲ γραφεῖα, καθίσματα, κατεξέσχισαν τὰ ἐνδύματα καὶ ἐπέφεραν τελείαν ἐρήμωσιν ἐν αὐτῷ.

Μετὰ ταῦτα εἰσῆλθον εἰς τὸ παρακείμενον γραφεῖον τῆς Συναξίως ὅπου ἐπανάλαβον τὰ αὐτά. Ἐκτελεσθείσης δὲ καὶ ἐνταῦθα τῆς καταστροφῆς ἀνῆλθον εἰς τὸ ἄνω διαμέρισμα ὅπου διαμένει ἡ μήτηρ τοῦ διευθυντοῦ μετὰ τῶν δύο θυγατέρων τοῦ ἀπουσιάζουσας ἐκείνην τὴν στιγμήν. Ἐν ἀκαρεῖ δὲ εἰσελθόντες εἰς τὰ ἰδιαιτέρως δωμάτια αὐτῶν κατέρριψαν εἰκόνας, ἐνδύματα, κιβώτια, ἐπιπλα καὶ ἀπὸ τῶν παραθύρων ἐρρίψαν αὐτὰ εἰς τὰς ὁδοὺς.

Κατελθόντες ἐκ τῶν γραφείων μετέβησαν εἰς τὸ τυπογραφεῖον αὐτῆς εὐρίσκόμενον εἰς τὸ βῆθος τῆς αὐλῆς. Ἐκεῖ κατὰ πρῶτον κατέστρεψαν τὰς θήκας τῶν στοιχείων, εἶτα διευθυνθήσαν εἰς τὸ χυτήριον, οἷτινος δὲν ἔμεινεν οὐδὲν ἔγχος καὶ ἐν τέλει εἰς τὸ διαμέρισμα τῶν πιστηρίων, ἅτινα κατέστρεψαν διὰ σκαπανῶν καὶ ἀξινῶν ἐντελῶς. Συμπληρωθείσης καὶ ἐκεῖ τῆς καταστροφῆς ἐξῆλθον εἰς τὴν ὁδὸν καὶ καταβίβασαντες τὴν ἐπιγραφὴν κατεκερμάτισαν αὐτὴν διὰ τῶν ξιφῶν των.

Μεθ' ὃ συσσωματωθέντες ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ζητωκραυγάζοντες ὑπὲρ τοῦ στρατοῦ ἀπῆλθον διὰ τῆς ὁδοῦ Σταδίου πάλιν εἰς τὴν Στρατιωτικὴν λέσχην.

Ἡ καταστροφὴ διήρκασε περὶ τὴν 1 1/2 ὥραν. Καθ' ὅλον δὲ τὸ διάστημα τοῦτο πλῆθος πολυτῶν συνήλθη εἰς τὰς δύο ἄκρας τῆς ὁδοῦ, περικωλύετο ὁμῶς νὰ πλησιάζῃ ἐπὶ τοῦ τόπου τῆς καταστροφῆς ὑπὸ στρατιωτῶν ταχθέντων ἐκεῖ ἐπὶ τοῦτῳ.

Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν ἀξιωματικῶν ἤρξαντο καταφθάνουσαι αἱ διαφοραὶ ἀρχαὶ ἥτοι ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας, ὁ Ἀρχηγὸς καὶ ἐν τέλει ὁ Φρουραρχὸς, προσῆλθε δὲ καὶ ὁ Εἰσαγγελεὺς μετὰ τοῦ ἀνακριτοῦ. Ἀφού δὲ ἐπεθεώρησαν τὰ συντελεσθέντα καὶ ἐξήτασαν τινὰς ἐκ τῶν πρεσβύντων ὑπαλλήλων ἀπῆλθον.

Τὴν καταστροφὴν δὲν διέφυγεν καὶ τὸ κάτωθεν τῶν γραφείων αὐτῆς εὐρίσκόμενον βιβλιοπωλεῖον οἷτινος πάντα τὰ βιβλία, φυλλάδια καὶ ἐφημερίδες διεσκορπίσθησαν εἰς τὰς ὁδοὺς. Πάντα δὲ τὰ σώματα τῆς « Ἀκροπόλεως » ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς καὶ τὰ στερεότυπα αὐτῆς κατεξέσχίσθησαν καὶ ἐρρίφθησαν ἐντὸς τῆς αὐλῆς αὐτῆς.

Μόλις κατὰ τὰς 4 ἐγένεσθαι τὸ γεγονός ἐν τῇ πόλει καὶ χιλιάδες λαοὺ ἐσπεύδον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ

μίας ἐκ τῶν μεγαλοσχήμεων ἐφημερίδων τῆς πρωτεύουσας. Ἡ ὁδὸς παρίστα τὴν ὅσιν τῆς ἐντὸς καταστροφῆς βιβλία ἐπιστολαὶ φυλλάδια στρώματα, ἐνδύματα, ἐπιπλα, φορέματα, κατὰστικα ἦσαν ἀναμειγῇ φύρδην μίγδην ἐρριμένα, ὥσπερ ἄορτος οὐναίμεις εἶχεν ἐκ θεμελίων ἀνατρέφει τὴν οἰκίαν.

Ἐντὸς δὲ τῶν δωματίων πλῆθος πολιτῶν ἐθεώρει τὴν συντελεσθεῖσαν καταστροφὴν.

Μέχρι βαθείας νυκτὸς ἡ ὁδὸς ἦτο πλήρης λαοῦ ὅτε δὲ ἀπαυρῶθησαν ἐκεῖθεν οἱ ἀστυφύλακες λουστροὶ καὶ λωποδύται ἐπεδόθησαν εἰς τὴν ἀρπαγὴν τῶν ριφθέντων βιβλίων, φυλλαδίων φορεμάτων καὶ λοιπῶν καὶ ἐβλεπὲ τις δεκάδας ἐξ αὐτῶν ἐν θορυβῷ καὶ ἀλλαγμῷ νὰ ἀποκομίζωσιν οἱκὸν τὴν λείαν των !

Τὴν ἐπομένην τῆς κατὰ τῆς « Ἀκροπόλεως » ἐπιθέσεως ἡ συναδέλφος « Πρωία », ὄργανον, ὡς γνωστὸν τοῦ κ. Δηλιγιάννη, ἰδημοσίευσεν τὸ ἐξῆς κύριον ἄρθρον, μεγάλῃν ἱμποιείσαν αἰσθησιν.

« **ὑπὸ τὴν αἰγίδα** τῶν κατὰ τὴν λήγουσαν δεκαπενταετίαν ἐπιτραπέντων τὴν ἐπιμέλειαν τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων, καὶ διαχειριζομένων κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον τὴν κυβέρνησιν καὶ τὴν διοίκησιν, ἰδρύθη ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου βῆμα διδασκαλίας, ἀπὸ τοῦ ὁποῦ κατὰ πᾶσαν πρωίαν, ἐνίοτε δὲ καὶ δις τῆς ἡμέρας μετεδίδοντο εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν τὰ ἀπαισιώτερά των διδαγμάτων. Ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου περιῤυθρίζοντο καὶ ἐδυσφημούντο οἱ ἀντιπροσωπευτικοὶ θεσμοὶ καὶ τὸ Κοινοβουλευτικὸν πολιτεῦμα, ἥτοι αἱ πολιτικαὶ ἐλευθερίαι τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, χάριν τῶν ὁποίων οἱ πατέρες καὶ οἱ πρόγονοι ἡμῶν οὐ μόνον τῶν περιουσιῶν αὐτῶν ἠρείδωσαν, ἀλλὰ καὶ δι' αἰμάτων κατέβρεξαν τὸ ἔδαφος. Ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου αὐτὸς ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἐχωγράφθη ὡς ὁ δειλότερος, ὁ μᾶλλον διεφθαρμένος καὶ ὁ κτηνωδέστερος τῶν κατεικούντων ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς Χερσονήσου λαῶν. Ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου, ἐσαυτίσθη ἡ ἀφέλεια καὶ ἡ μπισθήτη ὁ πατριωτισμὸς τῶν ἡρώων τοῦ 1821, καὶ πρὸς τὴν ἱερότητα τοῦ ἀγῶνος, ὑπὲρ τοῦ ὁποῦ συνεκινήθησαν καὶ ἔχυσαν αἷμα λαοὶ ξένοι, ἀσέβεις ὑπὸ ἑλληνικῶν χειλέων ἀπηγγέλησαν γῶμα ἐν αὐτῇ τῇ πρωτεύουσῃ τῆς διὰ τοῦ ἀγῶνος τούτου ἀπελευθερωθείσης χώρας. Περὶ τῶν ὕβριστικῶν ἀφορισμῶν τοῦ Στρατοῦ πρὸς ἀγέλας καὶ πρὸς συμμορίας ἀποφεύγομεν νὰ ποιησώμεθα λόγον, οὐχὶ διότι ἐν ἐθνικῷ περιθῶν εἶχεν τολμήσει ἀσέβεις τοιαύτας παρομοιώσεις ἄλλαι ἐναγεῖς γλώσσαι, ἀλλὰ διότι ἀπὸ τινος πολλυχόθεν καταβᾶλλονται προσπάθειαι ὅπως ἐθίσωσιν ἡμᾶς νὰ ἀποστρέψωμεν τὸ πρόσωπον ἀπὸ τῆς ἐθνικῆς πολιτικῆς δι' ἣν ἰδίως τυγχάνει προωρισμένος ὁ ἡμέτερος Στρατός· ὅταν δὲ μετ' ἀπαθείας εἶδομεν ριπτόμενον τὸν λίθον τοῦ ἀναθήματος κατὰ τῆς πολιτικῆς ταύτης, ἐπόμενον ἦτον καὶ τοῦ ἀπαισίου τούτου βήματος οἱ διδάσκαλοι νὰ θρασυνθῶσι καὶ νὰ ἀπεκηρύξωσι τὴν ἐθνικὴν πολιτικὴν, καὶ νὰ χλευάσωσι τὴν ποίησιν τοῦ λαοῦ, καὶ νὰ ἐμπαιξῶσι τοὺς συγκινουμένους ἐπὶ ἀπὸ τὰ ἄσματα τοῦ Ρήγα, καὶ νὰ διδάξωσι τὴν κοινωνίαν ὅτι περιττὸς ἀποδοίνει πλέον ὁ Στρατός, καὶ ἀνωφελὴς καὶ γελοῖα τυγχάνει ἡ διὰ τὴν περαιτέρω διατήρησιν αὐτοῦ δαπάνη.

« Καὶ δὲν μετεδίδοντο ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου τοιαῦτα περὶ πατρίδος καὶ περὶ πολιτικῆς τοῦ κράτους, καὶ περὶ κυβερνήσεως αὐτοῦ διδάγματα, μαθήματα ἄλλα δηλητηριώδη καὶ ὀλέθρια ἐδιδάσκοντο περὶ τοῦ κοινωνικοῦ βίου, τὰ ὁποῖα, ἂν ποτε ἦτο δυνατόν νὰ ριζοβολήσωσιν, ἤθελον παραλύσει τοὺς συντηρουμένους ἐπὶ δεσμούς τῆς Ἑλληνικῆς οἰκογενείας, καὶ μεταποιήσαι εἰς λαὸν κτηνωδὴ τὸν ἀληθῶς εὐγενῆ λαὸν τῆς χώρας ταύτης. »

« Τὸ βῆμα τοῦτο καταστραφὴ γὰρ ὑπὸ ἀνδρῶν τῆς φρουρᾶς, οἵτινες μετέβησαν εἰς τὰ ἐπὶ τῆς

ναὶ καὶ πελέκει· ἦσαν δὲ οἱ τὸ ἔργον διαπρασκπαζάντες ἀξιωματικοὶ τοῦ Στρατοῦ, καὶ ἄνδρες αὐτοῦ τὰς διαταγὰς ἐκείνων ἐκτελοῦντες. Τὸ πρᾶγμα δὲν εἶνε συνηθές, οὐδὲ κρατύνει τῶν νόμων τὸ κύρος· ἀλλὰ καὶ τοῦτο καταγγέλλει τοῦ πολιτικοῦ ὁργανισμοῦ τὴν ἐξάρθρωσιν περὶ ἧς εἶπα πρὸς τὴν Βουλὴν κατὰ Μάρτιον ὁ ἡμέτερος ἡγέτης. Τοῦ Πολιτικοῦ ὁργανισμοῦ τὴν ἐξάρθρωσιν δὲν κατεγγελε τάχα ἡ ἐπὶ δέκα καὶ πλέον ἔτη ἀνενόητος ἐνάσκησις τῆς διδασκαλίας, τὴν ὁποίαν πρὸς τὴν κοινωνίαν καὶ τὴν πολιτείαν μετέδιδε καθ' ἑκάστην ἡ « Ἀκρόπολις » ! Ἐν τίνι ἄλλῃ πρωτεύουσῃ ἤθελε δυνήθῃ ἐπὶ τοσαῦτα ἔτη νὰ ἀσέβῃ τις καθ' ἑκάστην δημοσίᾳ πρὸς τὴν ἱστορίαν τῆς χώρας καὶ πρὸς τὴν τιμὴν τοῦ ἔθνους, τοῦ κράτους ὃ ἐκείνου ἡ κυβέρνησις ἤθελαν ἀνέχεσθαι νὰ ἀναγινώσκωσιν ὅσα ἐδημοσίευσον ἐν Ἀθήναις διὰ τῆς περὶ ἧς εἴρηται ἐφημερίδος ! Ἀλλὰ παρ' οὐδενὸς αὕτη ἐκωλύθη ἐπὶ δέκα καὶ πλέον ἐνιαυτῶν, οὐδὲ πᾶρα τῶν πολιτῶν τοῦ βασιλείου οἵτινες ἀναγινώσκον ὅσα καὶ τὰς ψυχὰς αὐτῶν προσῆκε νὰ θλίψωσι καὶ τὰς καρδίας αὐτῶν νὰ θερμάνωσιν καὶ συγκινήσωσιν, οὐδὲ παρὰ τῶν εκπροσωποῦντων τὴν πολιτείαν, ἂν ἡδύνατο νὰ θέσῃ προαγόν, καὶ νὰ καταστήσῃ ἀλλήλα τῶν ἀσέβων τούτων τὰ χεῖλη. Ἐξ ἐναντίας μετ' ἐκπλήξεως καὶ μετὰ ὀδύνης τὸ κοινὸν ἐμάνθανεν, ὅτι καὶ τῆς πολιτείας οἱ ἀντιπρόσωποι καὶ ἄλλοι κοσμητόρες αὐτῆς καὶ γνωσταὶ τινες τάξεις πολιτῶν ἐπεκαλούντο τὴν ἐπικουρίαν τοῦ ἀπαισίου τούτου βήματος, καὶ ὅταν ἀπέκτων αὐτὴν διὰ χρημάτων καὶ ἄλλων παροχῶν τὴν ἐπιούσαν ἠκούοντο αἱ παταγώδεις κραυγαὶ καὶ ἄλλαι χυδαῖαι λοιδορίαι τῆς « Ἀκροπόλεως » κατὰ τῶν πολιτικῶν κομμάτων καὶ τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς χώρας κατὰ τῶν βουλευτῶν καὶ τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτευματος, κατὰ τοῦ Στρατοῦ τῆς ἐπιστρατείας καὶ τοῦ Στρατοῦ τῶν μετ' αὐτὴν χρόνων. Τί λέγομεν ; Κατ' αὐτοῦ τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ κατὰ τῆς ἱστορίας καὶ κατὰ τῶν πόθων αὐτοῦ !

Τοιοῦτον ἐπὶ πρῶτον τέλος εἰς τὴν ἀπαισίαν ταύτην ἐργασίαν. »

Ἐπίσης δ' ἡ αὕτη συναδέλφος τὴν μετέπομένην ἐδημοσίευσεν τὸ ἐξῆς ἄρθρον.

« **Διὰ τί δαπανᾷτε** τὴν μέλανην ὁμῶν καὶ τὸν χαρτὴν, τὰς στιγμὰς τοῦ χρόνου καὶ πρὸ πάντων τὰς πνευματικὰς ὁμῶν δυνάμεις, ἵνα ἀποδείξητε τὸ αὐταποδέκτον, ὅτι τοῦτέστιν ἡ φρουρὰ τῶν Ἀθηνῶν δὲν ἦτο ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ νόμου, ὅτε κατέστειλε τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ἐπιμόνου δυσφημίας καὶ τῆς ἀδιακόπου προσβολῆς τοῦ ἔθνους διὰ τῆς καταστροφῆς τοῦ φύλλου ἐκείνου, ὅπερ φέρει ἀτοπῶς τοσούτον μέγα καὶ ἱερὸν ὄνομα ! Ἠμιλήσαμεν περὶ τῆς **Φρουρᾶς** τῶν Ἀθηνῶν οὐχὶ δὲ περὶ ἐνίων τῶν ἀξιωματικῶν, διότι ὑστέρως ἐγένεσθαι καὶ ἐβεβαιώθη, ὅτι οὐχὶ **τινὲς** τῶν ἐν Ἀθήναις ἀξιωματικῶν, ἀλλ' **ἅπαντες** συμμετέσχον, ἡ ἐνέκριναν τὰ διαπραχθέντα, καὶ ὅτι ἐκ πλείστων μάλιστα πολιτῶν τοῦ κράτους οἱ ἀξιωματικοὶ διὰ τηλεγραφημάτων πρὸς τοὺς ἐνταῦθα συναδέλφους αὐτῶν ἐβεβαίωσαν, ὅτι ἀπεδέχθησαν τὰ γενόμενα ὁμοφώνως καὶ ἐν πλήρει συμφορᾷ. Ἡμεῖς αὐτοὶ τὰχα δὲν ἐγράφσαμεν ἁμέσως, ὅτι **τὸ πρᾶγμα δὲν εἶναι συνηθές, οὐδὲ κρατύνει τῶν νόμων τὸ κύρος** ! »

« Δὲν πρόκειται ἄρα περὶ τοῦ νομοῦ ἢ τοῦ ἐθνικοῦ τῆς πράξεως, ἡτις δὲν ἦτο δυνατόν νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς νομιμὸς, ἰσὺς μάλιστα ὁ χαρακτηριζόμενος αὐτῆς ὡς φθορὰς ζήτης ἰδιοκτησίας δὲν ἐξαντλεῖ τὴν ἀπαιτήσιν τῶν νόμων, ἂν, ὡς λέγεται, σπουδαίως ἢ κατὰ προσποίησιν προβώσωσιν οἱ ἄρμόδιοι εἰς καταδίωξιν τῶν ὑπαίτιων. »

« Ἀλλὰ γὰρ κτεταὶ τὸ ζήτημα. Οἱ Ἕλληνες ἀξιωματικοὶ εἰσὶν ἀδελφοὶ ἡμῶν καὶ συμπολίται, τέκνα τῆς μιᾶς καὶ ἀδιαίρετου Πατρίδος ἡμῶν. Καὶ τὴν Πατρίδα ταύτην, τί λέγομεν ; τὴν **Ἑλληνικὴν Βουλὴν**, ἐν συνόλῳ καὶ κατὰ μέρη, παριστῶν, καὶ ἐχωρῶν ἀπὸ μακροῦ

χρόνου και καθ' ἑκάστην, ἐν μίᾳ τῇ πρωτεύουσῃ, ἐπιμόνωσιν καὶ μετὰ φανατισμοῦ θρησκομανῶν οἱ ἐν τῷ φύλλῳ ἐκείνῳ γράφοντες ὡς φυλὴν ἀνευ παρελθόντος, ἀνευ παρόντος, ἀνευ μέλλοντος· πολλῶν χειρόνα τῶν Βουλγαρῶν, πρὸς οὓς δὲν κατεδέχοντο νὰ συγκρίνωσιν αὐτήν, εἰμὴ ὑσάκης ἀνελαμβάνον νὰ ἀποδείξωσι τὸν Βουλγαρικὸν Λαὸν μᾶλλον τοῦ Ἑλληνικοῦ πεπολιτισμένον, τὸ μέλλον τῆς Βουλγαρίας τοῦ μέλλοντος τῆς Ἑλλάδος ἀσφαλέστερον, τὸν Βουλγαρικὸν στρατὸν μέλλοντα ἐν πρώτῃ στιγμήν νὰ κατασυντρίψῃ τὸν ἡμέτερον, τὸν Γεώργιον κιδυεύοντά ποτε νὰ γένηται αἰχμαλώτος τοῦ Φερδινανδου».

«Θέλετε τώρα πλέον, περὶ τῶν ταλαιπώρων πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς χώρας; Δὲν ὑπῆρξε δυσφημῶς, χλευαστικῇ, περιφρονητικῇ, λοιδορῶς, βλασφημῶς λέξις, ἢ νὰ μὴ ἐκένωσαν κατ' αὐτῶν οὐχὶ μόνον ὡς δημοσίων ἀνδρῶν, ἀλλὰ καὶ ὡς ιδιωτῶν ἀκόμη. Θέλετε περὶ τῶν πολιτικῶν κομμάτων τοῦ τόπου; Προχθὲς ἀκόμη διὰ τῶν διαβοητῶν ἀναφορῶν ἃς μετὰ τοσαύτης αὐθαδείας ἐπέγραφον πρὸς τὸν Βασιλέα, ἐζήτουν νὰ τεθῇ ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ Στρατοῦ καὶ νὰ καταλύσῃ τὰ κόμματα. Ἀλλ' ἀντὶ τοῦτου εἶδομεν θρασυθείσας τὰς κεφαλὰς τῶν εἰσηγητῶν τούτων ἀνοσιῶν βουλευμάτων».

«Θέλετε περὶ τοῦ Πολιτεύματος ἐν γένει; Ἀναφανδὸν εἰργάζοντο καὶ ἐζήτουν τὴν Μοναρχίαν. Καὶ Μοναρχίαν τοῦ χειρίστου εἵδους».

«Ἀξιωματικοὶ τινες παρεξέτρεποντο, ἐκ τῶν τῆς Στρατιωτικῆς Ἀστυνομίας, ὑπὲρ ἧς οἱ περὶ τὸ φύλλον ἐκεῖνο ἀνευδότως εἰργάσθησαν, εἰσηγητὰι τοῦ ἀπαίσιου τούτου θεσμοῦ γενόμενοι. Διαλύσατε, ἐκραυγάζον, τὸν Στράτον ἀμέσως ὡς ἄχρηστον, ὡς ἐπιβλαβὴ μάλιστα.»

«Δημοσίῳ τις ὑπάλληλος ἐνοσφίζετο τὰ χρήματα τοῦ Δημοσίου; Ὅλον τὸ γένος τῶν δημοσίων λειτουργῶν, ὑπάλληλων καὶ ὑπηρετῶν διὰ δεσποτήρια. Οὕτω διέταττον. Καὶ δικαστὴς μὲν τις, ἢ δικαστήριον ἐσφάλλετο, ἢ ἡμάρτανε περὶ τὴν ἀπονομὴν τῆς δικαιοσύνης. Κάτω καὶ τὰ δικαστήρια! Ἰερεὺς δὲ τοῦ Ἰωφιστοῦ, ἢ Μοναχὸς ἐσκανδαλίζετο! Κάτω καὶ ὁ Κλῆρος! Καὶ τί ἐσεβασθήσαν, πρὸ τίνος ἀπεικάλυψαν τὰς κεφαλὰς τῶν;

«Ἐπειδὴ, κατ' αὐτοὺς ἐκπαιδεύσεως οὐδὲ κόκκον ἔχομεν, νὰ κλεισθῶσι καὶ τὸ Πανεπιστήμιον καὶ τὰ Γυμνάσια ἀμέσως. Καὶ ἐπειδὴ τινες τῶν κατοικούντων τὴν χώραν περιπίπτουσιν εἰς ἐγκλήματα, ἀπεφαίνοντο ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν ἔχει τὰ στοιχεῖα καὶ τὴν ικανότητα τῆς ὑπάρξεως Κράτους ἀνεξαρτήτου καὶ ἐλευθέρου».

«Αὐτὰ τὰ ἀπαισία ἐπὶ μακρὰν σειράν ἐτῶν ἐδίδασκον, καὶ διὰ τούτων ἀνταθνικῶν ἰδεῶν ἐπότιζον τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, καθ' ἑκάστην, τὸν τε ἐλευθέρον καὶ τὸν δοῦλον. Πρὸς δὲ τοὺς ξένους παρίστων οὕτω τὴν πατρίδα ἡμῶν ὡς φωλεὰν ἀγρίων καὶ χακοποιῶν ὄντων, ὁμοίως πρὸς ἐκεῖνα, ἀτίνα περιγράφουσιν αἱ μυθολογίαι τῶν λαῶν. Διότι δὲν ἔγραφον οὕτω περὶ τοῦ πολιτικοῦ μόνον βίου τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ τὴν τὴν κοινωνικὴν ζωὴν αὐτῆς ἐμυκτήριζον καὶ περιφρονητικῶς ἐχλεύαζον ἐδυσφήμεον καὶ ἐλοιδοροῦν, γράφοντες ποτὲ μὲν, ὅτι οὐτε μητέρες εἰσὶν αἱ Ἑλληνίδες, ποτὲ δὲ, ὅτι οὐδεὶς τῶν Ἑλλήνων οἰκογενειάρχων ἐννοεῖ τί συμφέρει τῇ κόρῃ αὐτοῦ, καὶ τὰ τοιαῦτα ἀηδᾷ καὶ κακόβουλα καὶ τῶν ποινικῶν νόμων ἐμέσματα».

«Ἡ Πολιτεία, οἱ τὴν φρονήσιν τῶν δικαιομάτων καὶ τῆς τιμῆς αὐτῆς ἐντεταλμένοι, οἱ ἐκ τῶν νόμων τεταγμένοι φρουροὶ ἀπαθῶς ἰθεῶντο τὰ κατ' αὐτῆς τολμώμενα. Ἐλεγε, ὅτι οἱ περὶ τὸ φύλλον ἐκεῖνο ἦσαν ἀνώτεροι πάντων τῶν νόμων. Οὐχί! ἦσαν εἶδος ἀναρχικῶν οὓς ἀλλήχου οἱ Λαοὶ, Λαοὶ, αὐτοδικούντες, ἤθελον τιμωρῆσαι.

«Αὕτη εἶνε ἡ ὑπόθεσις τῶν ἀξιωματικῶν, ὧν ἕκαστος εἶνε μέλος καὶ τῆς Πολιτείας καὶ τῆς Κοινωνίας ταύτης τίμιον μὲ τὸ ἱστορικὸν αὐτοῦ ὄνομα, μὲ τὰς πρὸς τὴν Πατρίδα, τῇ Πολιτείᾳ καὶ τὴν Κοινωνίᾳ εὐγενεῖς ὑπηρεσίας αὐτοῦ».

ΑΙ ΑΝΑΚΡΙΣΕΙΣ

Ὁ Β. Ἐπίτροπος τοῦ Β' διαρκούς Στρατοδικείου κ. Σοφιανὸς διὰ διαταγῆς τοῦ διαβιβάσειν εἰς τὸ Φρουραρχεῖον πρὸς ἐκτέλεσιν διέταξε τὴν ἀποφυλακιστῶν ὡς πρωταίτιων τῶν σκηνῶν τοῦ παρελθόντος Σαββάτου κρατηθέντων ἐνδεκα ἀξιωματικῶν, ἀφ' οὗ ὁ εἰσηγητὴς κ. Νάκος ἐπελήφθη τακτικῶν ἀνακρίσεων.

Ἐντάλματα προφυλακίσεως

Ὁ εἰσηγητὴς τοῦ Β. διαρκούς στρατοδικείου ταγματάρχης τοῦ Μηχανικοῦ κ. Α. Νάκος ἀπὸ τῆς χθὲς ἐπελήφθη τακτικῶν ἀνακρίσεων κατὰ τῶν ἐν ταῖς προανακρίσεσι τοῦ κ. Μαυρομμάτη ἀναφερθέντων 102 ἀξιωματικῶν. Ἀνεκρίθησαν κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας ἐπτὰ λοχαγοί, ἀλλ' οὐδενὸς ἐξ αὐτῶν διεταχθῇ ἡ προφυλακίσις. Περὶ τὴν ἐσπέρας ὅμως ἀπεστάλησαν εἰς τὸ Φρουραρχεῖον πρὸς ἐκτέλεσιν ἐντάλματα προφυλακίσεως κατὰ ἐξ ἑκ τῶν ἀνακριθέντων ἀξιωματικῶν, σήμερον δὲ, κατὰ πάντα πιθανότητα ἐκδίδονται καὶ ἄλλα κατὰ πολλῶν ἐτέρων. Πάντες οἱ ἀνακριθέντες ἀξιωματικοὶ κατέθεσαν ὅτι ἐν συναντήσει καὶ ἀπὸ κοινοῦ πρέσβησαν εἰς τὸ πραξικόπημα τοῦ παρελθόντος Σαββάτου καὶ ὅτι εἶνε ὅλοι ἐτοιμοὶ νὰ ὑποστώσι τὰς συνεπείας τοῦ Νόμου.

Ἐπειδὴ οἱ προφυλακισθόμενοι ἀξιωματικοὶ δὲν θὰ εἶνε ὀλίγοι, λέγεται ὅτι σκέπτονται νὰ ζητήσουν παρὰ τοῦ Φρουραρχείου, ὡς προφυλακισθῶσιν εἰς ἰδιαιτέρον οἶκον ἐνοικισθόμενον παρ' αὐτῶν ἐντὸς τοῦ ὅπου καταλήλως φρουρουμένου, νὰ τελέσωσι τὸν χρόνον τῆς προφυλακίσεώς των.

Ὁ νέος φρουράρχος

Ἀπὸ τῆς προχθὲς ἀνέλαβε τὰ καθήκοντα αὐτοῦ, παραλαβὼν τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ φρουραρχείου παρὰ τοῦ κ. Στρατοῦ, ὁ νέος φρουράρχος κ. Γ. Μαυρομμάτης, χθὲς δ' ἀνεγνώσθη εἰς τὰ διάφορα σώματα ἡμερησία διαταγὴ ἀναγγέλουσα τὸν διορισμὸν αὐτοῦ. Ἐν τῇ παρούσῃ ἀνωμαλῇ περιστάσει ὁ κ. Μαυρομμάτης ἰθεωρήθη γενικῶς ὡς ὁ ἀρμοδιώτατος ὅπως ἀναλάβῃ τὴν θέσιν τοῦ φρουράρχου, διὰ τὴν γνωστὴν σταθερότητα τοῦ χαρακτῆρός του καὶ τὰς αὐστηρὰς περὶ στρατιωτικῆς πειθαρχίας ἀρχὰς του.

Ἡ κατὰ τῆς «Ἀκροπόλεως» πράξις τῶν ἀξιωματικῶν ἐχαρακτηρίσθη ὑπὸ τοῦ Β. Ἐπιτροπῆ καὶ τοῦ Εἰσηγητοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 240 τῆς Στρατιωτικῆς Ποινικῆς Δικονομίας, καθ' ἣν εἰς τρεῖς ἢ πλείυτεροι ἀξιωματικοὶ φθείρωσιν ἢ βλάψωσι διὰ βίας ἢ ρήξεως ἢ ὅπλων ξένην ἰδιοκτησίαν τιμωροῦνται οἱ μὲν ἀρχηγοὶ ὀδηγοὶ καὶ οἱ ἔχοντες ἀνώτερον βαθμὸν μὲ θάνατον καὶ στρατιωτικὴν καθίερσιν, οἱ δὲ λοιποὶ συνένεχοι μὲ πρόσκαιρα δεσμά. Ὅταν δὲ ὑπάρχωσιν ἐλαφρυντικαὶ περιστάσεις, ἡ ποινὴ ἐλαττωταὶ μέχρι ἐνὸς ἔτους, ἀλλ' ὁ ἀξιωματικὸς ἐν οὐδὲ ποτε προιπτώσει ἐκπίπτει τοῦ βαθμοῦ του».

ΕΠΑΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Κοπεγχάγης ὁ Βασιλεὺς ἀναχωρεῖ ἐκεῖθεν μετὰ 15 ἡμέρας.

ΚΥΠΡΟΣ ΚΑΙ ΚΡΗΤΗ

Διαψεύδεται ρητῶς ἐκ Λονδίνου ἡ φήμη ὅτι ἡ Ἀγγλία εἶχε τὴν πρόθεσιν νὰ ζητήσῃ τὴν ἀνταλλαγὴν τῆς Κύπρου διὰ τῆς Κρήτης.

ΤΟΥ ΙΑΠΩΝΟΣΗΜΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΤΑ ΝΕΩΤΕΡΑ

Κατὰ τηλεγράφημα τῶν «Καιρῶν» τοῦ Λονδίνου, οἱ Κινεῖς τῇ ἀρωγῇ 5,000 Κορεατῶν, ἐνίκησαν τὸν ἰαπωνικὸν στρατὸν, ἀποσυρθέντα ὡς ἐκ τούτου πρὸς τὰ βόρεια τοῦ Σιούλ.

Κατ' ἄλλας εἰδήσεις, ἰαπωνικὸς στρατὸς ἐξ 20 χιλιάδων ἀνδρῶν κατέλαβε τὰ σύνορα τῆς Κορέας καὶ ἐτοιμάζεται νὰ βυθίσῃ κατὰ τοῦ Πεκίνου.

Ἡ κινεζικὴ ἐφημερίς «Χουπας» παρίχει τὸ

ἐξῆς ἡμερολόγιον τοῦ πολέμου ἀπὸ 1 Ἀγροῦστου:

Τὴν 1ην Ἀγροῦστου ἡ σινικὴ προφυλακὴ ἐκ 5,000 ἀνδρῶν συνήλθε τὰ ἰαπωνικά στρατεύματα ἐν Πέγκ-Πέγκ καὶ ἀπέδωκεν αὐτὰ ἐκεῖθεν. Αὐτοὶ ἰσχυρὸν σῶμα Κορεατῶν ἐζήτησε νὰ ἐνωθῇ μετὰ τοῦ κινεζικοῦ στρατοῦ ἐν βυθίσῃ κατὰ τῶν Ἰαπῶνων.

Τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν οἱ Κινεῖς ἐνισχυθέντες ὑπὸ δυναμικοῦ τετρακισχιλίου ἀνδρῶν ἐκινήθησαν ὅπως προσβάλωσι τὰ ἰαπωνικά στρατεύματα ἐν Σούγκ-Νῶ. Πρὸ αὐτοῦ τὰ ἰαπωνικά στρατεύματα ἀπεσύρθησαν.

Τῇ 4ῃ Ἀγροῦστου. Οἱ Κινεῖς, ἐνισχυθέντες ἐπὶ μᾶλλον ὑπὸ 13,000 ἀνδρῶν, προσέβαλον τοὺς Ἰαπῶνας. Λυσσώδης μάχη συνεκράθη κατ' ἣν οἱ Ἰαπῶνες ἀπώλεσαν 4,000 ἀνδρας καὶ πάντα τὰ πολυμορφία αὐτῶν.

Τῇ 6 Ἀγροῦστου. Οἱ Κινεῖς ἐπρωόρησαν εἰς Νουάγκ-Σόου ἄλλα διαβαίνοντες ἐγγύτατα τοῦ ποταμοῦ Τάτουγκ, ἐφ' οὗ εὐρίσκοντο ἡγυροβόλημένα 13 ἰαπωνικά πλοία, προσεβλήθησαν ἐκ τοῦ πυρός αὐτῶν καὶ ἀπώλεσαν πλείστα ἐκτενταχὰς ἀνθρώπων ὅτι ἡμπατίσας ἐπελθούσης, τρία ἰαπωνικά πλοία, μὴ δυνάμεντα ν' ἀποσυρθῶσιν ἐν καιρῷ, ἐβλάθησαν σπουδαίως ὑπὸ τοῦ πυρός τοῦ κινεζικοῦ πυροβολικοῦ.

Ἐν τῇ 6 ἰαπωνικῷ στρατῷ, στενεχωρηθείς ὑπὸ τοῦ κινεζικοῦ ἰππικοῦ, ἀπεσύρθη πρὸς μεσημβρίαν. Ἡ νύξ ἔθηκε τέλος εἰς τὴν καταδίωξιν.

Λέγεται ὅμως, ὅτι ὁ Κινεὺς στρατηγὸς Γιετ, διὰ καταλήλως ἐλγμου, προσέβαλεν ἐν καιρῷ νυκτός ἐκ τῶν ὀπίσθεν τοὺς Ἰαπῶνας, καὶ νίκησας αὐτοὺς κατὰ κράτος, κατέλαβε τὰ Νουάγκ-Κλόου.

Η ΣΥΜΜΟΡΙΑ ΤΟΥ ΠΑΠΑΚΥΡΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ ΕΝ ΛΕΒΑΔΙΑΣ

Ἡ ἀστυνομία Λεβαδείας τηλεγράφει πρὸς τὰς διαφόρους ἐνταῦθα Ἀρχάς, ὅτι κατέσθωσε νὰ συλλάβῃ τὸν τραπεζοφύλῃ τοῦ Παπακυριτσόπουλου Ἀθῶν. Τασούλῃν, ὅστις ὑπεβλήθη εἰς ἀνακρίσιν ὡρολογησέν, ὅτι ἡ παρὰ τὴν Λεβαδίαν ἐμφανισθεῖσα ληστευσίμορφη ὑπὸ ἀρχηγόν τὸν ληστάρχον Ἀθῶν. Παπακυριτσόπουλον ἀπετέλειτο ἀπὸ αὐτοῦ, τὸν φρονεῖντα Παπαδῶν, καὶ ληστὰς Κουτσουδράκη καὶ Βαλῶν. Ὁ συλληφθεὶς τραπεζοφύλης δὲν γνωρίζει πρὶν διεθθῆναι ἐλθεῖν ἡ ληστευσίμορφη αὕτη.

ΑΤΜΟΜΥΛΟΙ ΛΟΥΜΟΥ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Ἐπιδόκωον χεῖποτε ἐλαχιστον κέρδος ἐν τῇ κατανάλωσιν δημοσιεύω καθ' ἑκάστην τιμολογίαν πρὸς γνώσιν τῶν κατανάλωτων ἀλλεργῶν οὓς ἀρίτω νὰ κρίνωσι περὶ τῆς ποιότητος αὐτῶν μετ' αὐστηρῶν δοκιμασίαν καὶ περὶ αὐτῶν ν' ἀποφασθῶσι περὶ τῆς ἀληθείας ἀναδεχομένου πασας τὰς πρὸς τούτο ἐξηγήσεις.

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΙΣ ΜΕΤΡΙΤΟΙΣ

Σιμεντάλια ἀρίστης ποιότητος λεπ.	44
Ἀλευροσιμεντάλια	41
Ἀζύμα Ρωσίας ἐκλεκτῆς Α'	40
Ἀλευρα ΑΑΑ	37
» ΑΑ	34
Ἀλευρα Πιτυρτζα	33
» Δεύτερα	32
» Τρίτα	22
Πίτυρτζα Νουδρά	12
» Ψίλκ	12

Διὰ δὲ τοὺς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀγοραστὰς ἐκπίπτωνται αἱ ἀνωτέρω τιμαὶ κατὰ λεπτὰ 6 κατ' ὅσον ἐκτὸς τῶν πιτύρτζων.

Ἀντιπρόσωπος τοῦ ψηκτροποιείου Πειραιῶς Α. Σιμεντάλι ἐν Σμύρνῃ:
Δημ. Π. Ταστάλιος.